

Ще приведенъ за него нѣколко бѣлѣжки, защото по-дозираме да е засегнало и самия Сливенъ.

Прѣзъ 1686 г. въ Москва се сключва между Полша и Русия отбранителенъ и настѣпателенъ съюзъ срѣщу татаритѣ въ Кримъ и турцитѣ въ Полуострова. Въ сѣщия градъ и прѣзъ сѣщата година се закроява бѣлгарско възстание, вѣроятно подъ внушението на руския патриархъ Иоакимъ. Послѣдниятъ е билъ сподвижникъ на идеята за присѣдиняването къмъ своя тронъ черквитѣ не само на власи и молдовани, но и на бѣлгари и сѣрби.

За водителъ на тѣй кроеното възстание билъ избранъ нѣкакъвъ си потомъкъ на послѣдния Видински Царъ Срацимиръ, *Ростиславъ*. До тогава той е живѣлъ въ Бѣлгария и заминалъ за Москва презъ вѣпросната година, за да се срѣшне съ самия Иоакимъ. Още отъ тухъ се види, че цѣлото това събитие е прѣдшествовано отъ акциитѣ на Иоакимъ и неговитѣ агенти, единъ отъ които, Добровски, е миналъ прѣзъ Бѣлгария и отишелъ въ Цариградъ да прѣговаря съ тамошня патриархъ и Турското Правителство по замислената отъ Иоакимъ Руско-бѣлгарска уния.³⁾

Возстанието съ водителство подъ Ростислава и съ центъръ Търново е станало малко слѣдъ 26-ий априлъ, когато се сключилъ Руско-полския съюзъ, Ростиславъ го подкачилъ съ претендентското си име „*Князь Търновски Стр. шимировичъ*“. Тукъ сж участвували внушителенъ брой бѣлгарски бунтовници. Турцитѣ прѣзъ това врѣме сж били тѣкмо на пѣтъ за Полша и прѣдаватъ Търново на огънь, като избиватъ $\frac{2}{3}$ отъ населението му. Привърженцитѣ на Ростиславъ се затварятъ въ тамошня „Кремль“ и се зщищаватъ. Самъ Ростиславъ билъ раненъ и отведенъ отъ избавенитѣ възстанници на 40 км. отъ Търново, въ подножието на Балкана. Тукъ се събрали 4,000 негови защитници, къмъ които се присѣдиняватъ и други 800 души.

Дали въ израза „подножието на Балкана“ влиза и Сливенъ или поне сливенско, още повече, че безопасния и тѣсенъ пѣтъ отъ Търново за Сливенъ е прѣзъ Демиръ Капия, — отъ тия кратки свѣдения мжчно е да се извади нѣщо положително въ тая смисълъ. Но ако броя на събранитѣ възстанници подъ Търново, на югъ отъ Балкана, е билъ

гане на бѣлгаритѣ отъ югоизточна Бѣлгария къмъ Казанлъшко слѣдъ падането на Цариградъ (1453), да се отнася за похода на Зинанъ Паша срѣщу Търново при потушаване тамошното възстание (1595 г.).

³⁾ Дали Ростиславъ е билъ дѣйствително потомъкъ на Срацимира или просто отъ стара болярска фамилия и избранъ за оржде на Иоакимъ — това не е извѣстно. Потомцитѣ на Срацимира останаха вѣнъ отъ прѣделитѣ на Бѣлгария. Минаването на Добровски прѣзъ Бѣлгария ще е прѣдшествовало отиването на Ростиславъ въ Москва за да му даде случай да се срѣшне съ послѣдния.